

GALERIE ONRUST AMSTERDAM

Derk Thijs, La promesse, 2018, 180 x 50 x 30 cm,
gouache, hout en aluminium

Derk Thijs – YM

Opening Zaterdag 1 September, 16 – 18 uur

1 september tot 6 oktober 2018

“Het eerste stuk kan overal zijn”, schrijft Derk Thijs over de route naar zijn atelier in IJmuiden. “Vanaf het station ga je steeds rechtdoor, langs twee onder een kap huizen achter gladgeschoren heggen, langs een veld voor hondenuitlaters, langs een zwembad en een basisschool. Dan rechts-af een breed plantsoen in, geflankeerd door antiseptische sociale woningbouw, daarna neem je bij de rotonde links de Planetenweg, bij de Dekamarkt rechts de Linneausstraat, tot waar de huizen ophouden. Dan zie je de haven, die daar beneden ligt als een vieze keuken.”

Daar, vlakbij die “vieze keuken”, ligt de studio waar Thijs de afgelopen twee jaar heeft gewerkt aan nieuwe schilderijen en beelden die hij onder de titel YM bij Galerie Onrust toont. Hij werd er overrompeld door het lelijke, verdorven en tegelijk wonderschone van deze “overgangszone” in IJmuiden waar het water “pruttelt en schuimt” en waar een “glibberige geur hangt van vis en slib die tussen de lege flessen opstijgt uit ronddrijvende kratten van piepschuim.”

Een plek waar hij zich meermaals afvroeg of hij niet impressionist moest worden om het vluchtige en atmosferische licht te kunnen vangen dat zelfs de rokende fabriekspijpen en stinkende uitlaatgassen in een sensuele gloed zette. Maar soms zorgde het grijs-zilver zeelicht voor haar scherpe contouren en vroeg het, nee dwong het, de kunstenaar de veelheid aan informatie in een rationeler en grafischer beeld te vatten.

Als iets de groep schilderijen en sculpturen typeert die Thijs in IJmuiden heeft gemaakt dan is

het de manier waarop hij die uitersten met elkaar heeft verbonden, soms binnen één en het zelfde werk en niet zelden door daar een vreemdend surrealistisch element aan toe te voegen.

Neem *Zonder titel*, 2018 (zie afb), een panorama van fabriekspijpen in heldere contouren waar een schoorsteen in plaats van rookwolken vissen uitbraakt. De fabriek “als een ademend organisme” waaruit amorfe vormen als uitgeschoven telescopen omhoog piepen en waar een reusachtige inktvis als een stripfiguur een koeltoren bezet. Maar tegelijkertijd doet Thijs alsof zijn neus bloedt en schil-

Derk Thijs, *zonder titel*, 2018, 180 x 50 x 30 cm, gouache, hout en aluminium

dert hij daaronder een vluchtige impressie van het goudgele avondlicht – of is het smog? – dat reflecteert in het deinende water.

In een ander werk concentreert hij zich op een compositie van boten en havengebouwen, al zijn het niet meer dan volumes in grijze tonen, en er is geen speld tussen te krijgen. Het is Morandi meets De Chirico, en Guston meets Léger en toch is het opnieuw onmiskenbaar Derk Thijs die speelt met licht en vorm en die twee hier in een bijna fluweelachtig doek naadloos als een puzzel in elkaar schuift.

Tegenover die geconstrueerde werkelijkheden spreekt Thijs soms rechtstreeks tot de zintuigen en tovert hij uit een zinding van rood-roze tonen plots een boot, een meerpaal en een krabbetje tevoorschijn. En opnieuw een vreemd wezen, een alziend oog, dat met ons de voorstelling overziet, al zullen we die nooit volledig kunnen duiden.

De diversiteit van de werken op YM vormt een afspiegeling van IJmuiden waar Thijs de observator is, gefascineerd door de stinkende fabrieken en de massaliteit van de visserij, door de schoonheid van het licht en door het praktische ingerichte havengebied waar schoonheidscommissies nog geen vat op hebben.

Maar het is ook de plek waar hij droomt en mijmert over de zee, over de liefdesgodin Venus die er uit een schelp werd geboren, over de liefdesbelofte die de zee inhoudt en over de (on)mogelijkheid die te verbeelden al lijkt de sculptuur van een teder visachtig fabelwezen dat in een aluminium kader is gevat – Giacometti! – daar een lieflijke poging toe. Eigenlijk, zegt Thijs, zijn al die verschillende werken omzichtige rituelen die die belofte levend houden.

Interne link

De citaten in deze tekst zijn afkomstig uit *Lowly Worm & Aphrodite - Sense that sees itself is spirit* van Derk Thijs waarin hij zijn ervaringen en overwegingen over IJmuiden op een aanstekelijke manier beschrijft. De tekst is verkrijgbaar in de galerie.